



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของกรมที่ดิน กรณีเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : ██████████
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ██████████ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน
ที่ดิน ██████████ ได้รับแจ้งจากกรมที่ดินว่ามีผู้มาใช้สิทธิขอสำนวนการสอบสวนวินัย
ของผู้อุทธรณ์ อันได้แก่ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙
และหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาตะโหมด ที่ พท ๐๐๑๙.๐๓/๕๒๕๑ ลงวันที่ ๒๗
ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกระทบถึงประโยชน์ได้
เสียของตน จึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน เพื่อใช้สิทธิตาม
มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คัดค้านการเปิดเผย
ข้อมูลดังกล่าว

กรมที่ดินมีหนังสือลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๖๕๔ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึง
ผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล เพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า กรมที่ดินพิจารณาเห็นว่าคำคัดค้านของ
ผู้อุทธรณ์ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำ
คัดค้านดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็น
หนังสือของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมที่ดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุป
ความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดิน ██████████ ถูก

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๗ /๒๕๕๒

ร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมรวม ๖ ข้อ โดยหนึ่งในนั้นเป็นข้อร้องเรียนของพันตรี [REDACTED] ว่าเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์มีอาการมินเมา และได้ไปที่บ้านเลขที่ [REDACTED] ซึ่งเป็นบ้านบิดาของพันตรี [REDACTED] และใช้มือเปิดม่านเหล็กบังตา พร้อมสอดอาวุธปืนพกสั้นเข้าไปในบ้านพร้อมพูดว่า “กูจะฆ่าให้หมด ลูกบ่าวกับอ้ายหมาตัวย” และได้ใช้อาวุธปืนยิงขึ้นฟ้า จำนวน ๔ นัด บิดาของพันตรี [REDACTED] มีความเกรงกลัวจึงพาครอบครัวย้ายไปพักอาศัยที่อื่น และแจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้น บิดาของพันตรี [REDACTED] และพันตรี [REDACTED] ได้ร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ต่อกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงมหาดไทยได้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวพร้อมทั้งข้อร้องเรียนอีก ๕ เรื่องซึ่งเป็นบัตรสนเท่ห์ ให้กรมที่ดินตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงด้วยวาจาว่า ในขณะนี้ข้อร้องเรียน ๕ เรื่องได้ยุติแล้ว ส่วนข้อร้องเรียนของพันตรี [REDACTED] คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพิจารณาเห็นว่า เป็นเรื่องความประพฤติส่วนตัว และเหตุเกิดในเวลากลางคืนมีข้อจำกัดในการแสวงหาพยานหลักฐาน จึงให้รอฟังผลคำพิพากษาของศาลอาญา พันตรี [REDACTED] เห็นว่าการดำเนินการเรื่องร้องเรียนให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ของกรมที่ดินล่าช้า จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ โดยกรมที่ดินได้เปิดเผยให้พันตรี [REDACTED] ทราบแล้ว ๕ รายการ ส่วนข้อมูลข่าวสารอีก ๒ รายการ คือ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ และสำเนาหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาตะโหมด ที่ พท ๐๐๑๙.๐๓/๕๒๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ กรมที่ดินพิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน กรมที่ดินพิจารณาเห็นว่าข้อคัดค้านดังกล่าวไม่สามารถรับฟังได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเป็นหนังสือสรุปความได้ว่า หนังสือของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ นั้นเป็นการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์กรณีถูกร้องเรียนทั้ง ๖ เรื่องโดยในขณะนี้ได้ยุติไปแล้ว ๕ เรื่อง ส่วนเรื่องร้องเรียนที่ ๖ ศาลอาญาได้มีคำพิพากษา หมายเลขแดงที่ ๓๕๔๖/๒๕๕๒ ให้จำคุกจำเลย ๒ ปีในข้อหาบุกรุกเคหสถาน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท ในฐานะพยานพาหนะไปในเมืองหมู่บ้านและทางสาธารณะ ส่วนข้อหาอื่นในท้าย ผู้อุทธรณ์ในฐานะจำเลยได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น ดังนั้น จึงยังไม่สามารถสรุปได้ว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดตามฟ้องหรือไม่

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ หากกรมที่ดินเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์เสื่อมเสียชื่อเสียงในการรับราชการซึ่งตลอดระยะเวลา ๒๗ ปี

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๗ /๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีประวัติต่างพร้อย และได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ (ช้างเผือก) นอกจากนั้นยังอาจมีผลกระทบถึงการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์กับผู้ร่วมงานซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาให้ไม่มีความเกรงใจ หรือขาดความนับถือยำเกรง โดยจะทำให้การทำงานไม่ประสบผลสำเร็จ และความเสียหายก็จะเกิดกับประชาชนและประเทศชาติ อีกทั้งการขอข้อมูลของบุคคลภายนอกนั้น กรมที่ดินไม่ทราบวัตถุประสงค์ของการนำเอกสารนั้นไปเพื่อการใด ซึ่งหากบุคคลดังกล่าวนำข้อมูลไปเผยแพร่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์แต่เพียงผู้เดียว

นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์ยังถูกกลั่นแกล้งมาโดยตลอดระยะเวลา ๔ ปี โดยมีบุคคลที่ประสงค์ร้ายและไม่สามารถระบุได้ ส่งหนังสือร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่สามารถกระทำได้เพื่อทำลายตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖ เอกสารฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ หน่วยงานที่ครอบครองไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่บุคคลภายนอกได้ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวก็มีได้เป็นเอกสารที่ทางกรมที่ดินเป็นผู้จัดทำขึ้นเองหรือเป็นความเห็นของกรมที่ดิน แต่เอกสารเป็นของบุคคลอื่นที่ทางกรมที่ดินในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดควรครอบครองในการเผยแพร่ ซึ่งหากเรื่องทั้งหมดไม่เป็นความจริง ผู้อุทธรณ์จะตกเป็นจำเลยของสังคมไปโดยปริยาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารซึ่งผู้อุทธรณ์คัดค้านไม่ให้เปิดเผยได้แก่ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ และหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาตะโหมด ที่ พท ๐๐๑๙.๐๓/๕๒๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า หนังสือของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นการชี้แจงข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนแม้จะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ แต่ข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ จึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดย ๕ เรื่องเป็นการร้องเรียนในลักษณะของบัตรสนเท่ห์ในเรื่องที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น เพื่อให้รู้กลัทธิสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงมิให้เปิดเผยคำชี้แจงข้อร้องเรียนข้อที่ ๑-๕ ส่วนเรื่องร้องเรียนข้อที่ ๖ เป็นการร้องเรียนของผู้ขอข้อมูลข่าวสารซึ่งถือเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ แม้ในขณะนี้การดำเนินคดีอาญา และการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ แต่จากคำชี้แจงดังกล่าวไม่ได้มีเนื้อหาสาระอันจะทำให้การเปิดเผยมีผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และมีได้ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากการเปิดเผยดังกล่าวแต่ประการใด คำคัดค้านของผู้อุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น

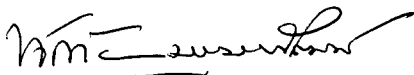
คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๗ /๒๕๕๒

สำหรับสำเนาหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาตะโหมด ที่ พท ๐๐๑๙.๐๓/๕๒๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ เป็นเพียงหนังสือที่ผู้อุทธรณ์ขอขยายระยะเวลาการคำชี้แจงออกไปเท่านั้น การเปิดเผยหนังสือดังกล่าวก็มิได้ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมิได้ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากการเปิดเผย คำคัดค้านของผู้อุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้นเช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยมิให้กรมที่ดินเปิดเผยคำชี้แจงข้อเท็จจริง ข้อที่ ๑-๕ ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ส่วนคำชี้แจงข้อเท็จจริงข้อที่ ๖ และสำเนาหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาตะโหมด ที่ พท ๐๐๑๙.๐๓/๕๒๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ การที่กรมที่ดินมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)



กรรมการ

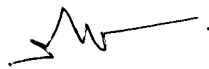
(นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์)



กรรมการ

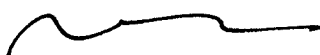
(นางเน่งน้อย วิศวโยธิน)

ร้อยโท



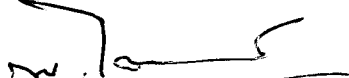
กรรมการ

(วิรัช พันธุมะผล)



กรรมการ

(นายสมชาย หอมลออ)



กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายพีรพล ไตรทศาวีทย์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย